
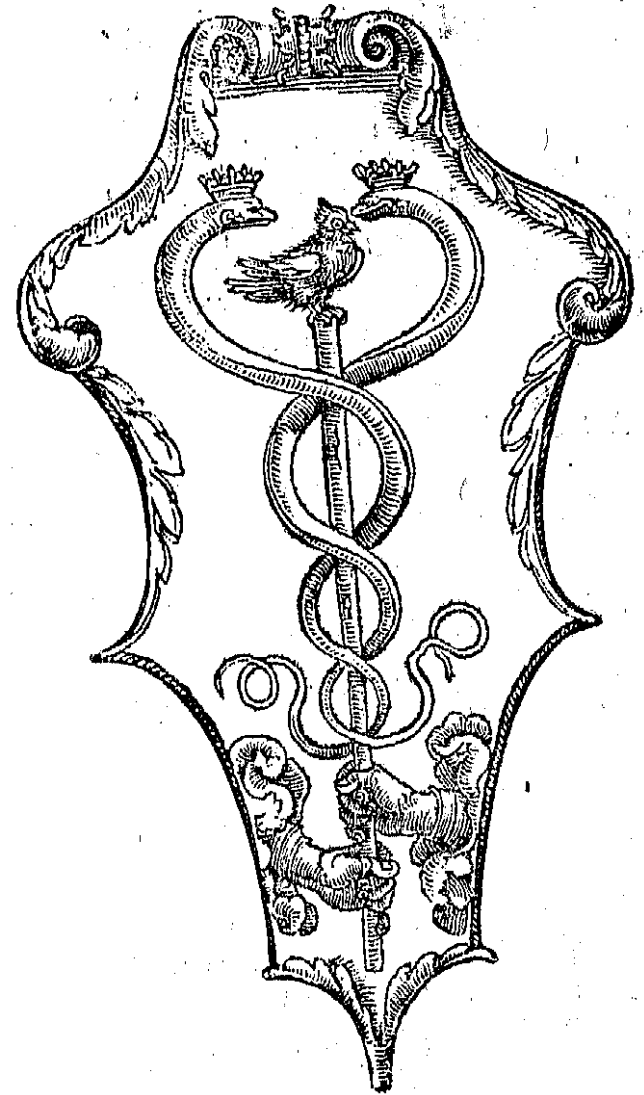

מִצְמֵר קִיּוּחַ

אֲשֶׁר חָפַר לְאֶרְסוֹוֹלְדוֹס שְׂרוּק
שְׂרוּקֵיבּוֹבֶס עַל מוֹת נְבוֹ חֲתָבִים
שֶׁב־אֶשְׁטִיּוֹן מוֹנֵשְׁטִיר זְקָרֻנּוֹ לֵב
לְבַנְיָהּ בְּעִיר בְּרִיבֹרֶג
מְרִישְׁגִוִּיא בְּשַׁנַּת
אֲחֵלֵב

 Oratio funebris,
quam ædidiit M. Erasmus Osuualdus
Schreckhēfuchsius Austriacus, mathe/
maticum, & linguæ Hebrææ professor
Friburgi Prifgoiæ, de obitu do/
cissimi viri Sebastiani
Munsteri præce/
ptoris sui.

תּוֹ מֵאֲשֶׁר

מִסֹּפֶר שׁוֹ
וּמִמִּזְבֵּחַ ל

לָעַם אִישׁוֹם וְיַעֲרֹם מֵאֲזוּ מֵאֲזוּ ה
 חֲשׂוֹנִים וְנֹרִים שְׁשֵׁם שְׁהַאֲרֹם
 מִלֵּית מִמִּזְבֵּחַ אֲבִי. וְהִירָאֲתוּ עַבְד
 הַיָּא סִינֵה מִמִּזְבֵּחַ רַבִּי וְהִירָאֲתוּ יוֹ
 יוֹתוּ מֵאֲבִי. מִסִּי שְׁאֲבִי הִבִּיא
 לְחַיִּי הַעֲלֹם הַגָּדוֹ. וְרַבִּי שְׁלֵמֹו
 אֵת אִיזוּ סִבְחָה הִבִּיא לְעוֹלָם תִּפְא
 לְמִנְהָ אֲבִי שְׁמִטְפִי הַיּוֹת טוֹב וְר
 וְנִאֲבִי עֲתִד לְמִינֵי לְסִפּוֹר וְלֵח
 וְלִהְתְּקִינֹו עַל פְּטִיבָה רַבִּי הַחֲסִם
 וּמִעֲוִלָה שְׁבִשְׁטִיין מוֹבִשְׁטִיר מַע
 מִעֲוִלָם הַיָּה וְקִרְוֹנוּ לְבִכְבֵּה אֲבִי
 לֵא לְפִי מִזְבֵּחַ הַאֲוִים אֲשֶׁר לֹא
 לָעַם אֲמִינֵה בְּהַסְוִמַת הַמִּתִּים. פִּי
 אִם לְפִי מִזְבֵּחַ הַגִּזְרִים אֲשֶׁר מֵא
 מִצְמִיעִים כִּלְלֵ-לָפִים שְׁפִיתֵךְ הַא
 הַאֲרֹם לְבִי פִרְיֵךְ הַיָּסֵם מֵאֵת
 א ג הַמִּשְׁתַּנֵּה

במשפחה ומתפורר לטוב הצמח
במשפחה אשר מכל וכל לא יש
ישפחה ולא יסבל חסרון מי יהו
נתנו עינו פלא מים על שבר ע
עטרת הפארת המתעסקים בשפחה
בנינה אשר פה הגלה הגבור הג
הצפורים והמלה המלכות לע פ
על מספריו פלם עורו נא מלילתי
בנות הפארת עורו נא לשון זמב
במארת לבנו על מקרי כפי ועל
הלכה חינו אשר לעגים ותינה חשקי
בנצנת מתקי פתכל הוא חלקי ללפי
לנא גלחי אשר כולל תלמידים
משונתים ותפארו בסתום במבואני
אונה לי אונת לי מה אמר ופני
אלטוב היום השליה זמן מש
משמים אנה הפארת הלכות היום
נלא ממנה כל חרונה האז יקים
לעסק לשון תפוש תמה נאילים
לא

לא מלאה מרעה מי האמין פי ג
גדאה לתי הפלמידים פאשר גראה
אשר לספר הדור איש לא יוכל אם
אפילה ותינה חנם חנם נשלמו
ובעל לשון לחיה באחריו מי שאמר
והנה העולם וכל אשר בו אמת
הנא אמת מה שאמר לחלה לאמר
הכל חבלים הכל חבל מה יתרו
לאדם פתל עמלו שייעמול חסר
השמש אתמל ושלשום גבשו
מפה לפת עם אהיננה היום מבשה
אנה נמה ועולה מאוש פארו מי
לא יאמר חננו חנה חיות חבל מה
הכל פי אם על שכן הכל חבלים
הי השונתים מטות שן חקילי
אם אהם ישנים ננא איך חולש
נקלע גם שלגי נאוד בתרת שון ג
גשפחה חרונה פי אם חינוה חמל ש
שליים פתפוג ורעננים בתור
א 3 חובלי

היבלי עונג היום וחרת במישור
גתם ונורם השוכן בתוך בור
חשבים לפיכך שלמה היגיד לא
לאמור הכל הנלים הכל הכל . נו
בראותו שאין נבר בעולם קנים
ושריו כי אם הכל חולה וחסר . אנא
אישם הנמים ונערים ובהורים ש
שבוהים . אני מפיל את פקשתי ות
והחיתי לפענכם פרי שפתגכם אר
לנבנכם להקשים לקול מצמורי . נאם
לא יחיי מצמרות לחות מסובלים
ולפי אונותם מסונזרים פוספן י
נמוך נאני . יש לכם לבער שאני
לא נשנתי במלכות פינה פאשו
פעלי מלילות שמתמידים פעסס
תנמת המליצות לקנות להם הרצל
נמנץ נגדול במלאכה חלצית מ
מימי ועוריהם . לא לתופות . אסרת
את דעי השם האל אשר רועי וישו
מעבלים

מעבלים שלי . וימשוך בחמלתו
את הסוד על עברו לחביע ולהציע
את דברי קינות שומצאה הן בעיני
המעונינים פם . הוי אנשי הסר . וא
ואנשי ביגרת מי וחרת כל שכן ס
קשה לבי . ומי יחיה בך ובה נטבע
פקטה עזרת . אטר לא יזיל דמעות .
דשלא יפתחה כל ארובות דמעותיו
באשר יעלה בלבו ונזכור איך היום
נמלה עטרת ואשגו לארץ . ואשר
עלונה נו מעוררני מיום בתרת
עין הוא גסתלק ממנו . ראה לי כי
צו לני . עינינו חבורמורי . נחמך לבנו
בקרפנו . אשר היה מרת שושן וא
נאשו בו הנו מהסארים לסני כל
אמות הוא גסתלק ממנו . הוי לבני
הוי לבני אשר אחמל ושלשום נו
פסחה באכררת לבנו היום נראו
חלשן . חסיצו נא חסיצה המהירים
א 4 וכוניס

בביתם אשר לוחטים אחרי בית ל
לשון מקונש המתאפרת על כל ל
לשונות פוכותה ובנאותה פרי דבר
רובן עולם לעמו מפה לפרי וש
נשימו לגפשיכם והתבוננו את ה
היום האופן לנו התומר וזמן בוא
לנו התאבד אשר מנהגו שר לה
לחם ועבר לפעם להיה פושעו ה
המהיב בפשעו סליקה ושניסרו
מה אמר ומה אפרו את דברי ע
פניו גדול וקשה משויבל האדם
ואפילו הושב במלכות מליצור
ואשנה להוציא לאור קשי שלי
אני אנשים ועני עטרו ואש ה
הלומים. הטי לא אצונם לאמרני
פי והאוננו. כי אני אפסחה ארני פי
לפני לאצונם מה ששמעתי מני
קום. ומה שמופני לי מאחי. ומ
יצאנותי. ואם מה שזכרתי בעצמי
בדברי

בדברי חכם ותעבדו רפנו שבסטיין
מונשטירי זכרוננו לבנברד. אשר
אני מולדתו ארץ אשמו פי יש א
איו עיר פמניערה אשכנזית שמ
שמנוערה איגוליהים שתיא בין
עיר תגדולה מאגניצא ופיו עיר מ
פוגנים. אשר מאור מבורכת מ
מפני תרפה מעשים גדולים תערה
העיר תיה מולדתו פה רחא זולו
מאבות שתי אנשי שם. אשר עשא
מצאיהם פורו נאני וננו לא
לאנשים הסידים וישנים שמועור
נדור ושרשה מצוע פמים ער ש
שלטולם לא גמאא הם איזה מים.
הי שהוציא יש מאין המה המיר ח
השפולת לחתנה אפרו וחסד עם
אנשים. עם סטנים כמו עם גר
גדולים שפתיים היו סתחים לרנסח
לחסידים. וקני ענים היו פני בת
א 5 בתיהם

עליהם. כי מאשר רנה המעשרים
עמדות משונהות שמתעסקים ל
להגדילך ארץ פניהם במעגלי ישרי
המה יומם ולילא השפדלי בכל מ
מאנים להתחנה ולחבראל ארץ נג
עניהם אשר אלהים העם במדות
שנהרות ומחללות נפנט פיראת
העבור האנרים המנהיג המהמנים
ועליונים פנים פיו אשר היא נא
נאשית המנהיג המנהיג אשר נאש
המנים פנים נוצחתי. מי יתן נעל
אנשים ישמרו ארץ מעמת פניהם
להתנהג מענה פניה עם פניהם מר
להתנהג דברים של אבות פירמה ל
לפם נהם למצוא הוה לפם למלא
את פים יקים. הנה אתו נמ ל
פנים שמעתי מעמי וקרני ל
אנריאת מושטי. המצוי ומצוי ל
לחיות את לחיות
לחיות

מזרמן ונבול להתלמד בבית נפון
אז המקורחה ליו המלמד המאמן
והחסידי וזאת בעיר אנגילתיים המ
המולדתו. שונדע את המיניו לל
ללמד בייפון ובנאוי רצוני לאמור
לא לבר פתממות משונות אשר ל
להפארת לפתורים פני חורים אל
לל שכן פיראת רבון העולם. נגם
שטוב יודע למרונים במעגים חי
הישרים רחמינו במדות מקחוללות
פירק ובמשפט אשר עסר ושורש
לל מעשים טובים שמו פלוגי ו
תלוגי חי ראשי הוא כד וכד העלית
למיתו עד שגעה כל חבריו והי
אשר יחיי. בהתלמד ומאשר לא
זי פנדע לפם ששים תלמיד יר
והפור פלמיתו אבל פמה שמצונת
לבר מה יצו וצאוי שיתור מ
מאשר במא נה אתו במות
שמים

שמים ותעלה ויתברך שאמר זה
נתנה העולם היא תלוס בבוד על
רבו באשר על שבעה כי אמת היא
אמת כיצד שכן באביו ושבעה רים
בשנים מצוע העבורים ותסידים
מתסידים ובאשר פן התסלר עם
במדות משופהות היא מצא חן ב
בעיני רבו ותמלמודי עד שגאנת
במנה מכל אחרים תלמידים שומר
עמו יהיה נקשרים ללמוד הקמות
משוגות ומאחרי שוראה מלמוד
אשר היא בר ובה מצליח תלמידי
היא נבטה שעתיד להורר לאיש
אשר יהיה לו שם ויר בין פתחה
עין פמדות טובות עד שיהיה
עשה שגור המשל הקומות
ביצו מעורב במינוי בגלל הולד
התועל את נפשו מימי נעוריו ל
להתקצ פדבני אמתה ולהתחמק
מבני

מבני שקר אשר ויתברך ממלה
המלכים אורז ומזמת גמרז חלה
תמים שומשול על יצרו חנע לה
להסותו במי נפשו הנה נא אנשי ה
בינה ורעה ונערים הפחדים וגם
שבעהים משנא מימי נעורים
תחלית וחלה לפנים בנאמי במ
במלאכת חקדוק ובמלאכת החציו
ותלמיד וקנה לו חרצל פתחוב ו
תנפד פלשון חרומים אז נעיוני
פדמי סרז על פני סרז לקחת עור
תלמי האיה ירבה קנינו התכמול
באמרות והאיה יקוצ לו אנחות
אשר לשלם לא יאבדו אם יצא
דבר מלכות המהותים מציאות לה
להחיות לה פני אדם ופמן ורחאנת
בשמי יצו שלא השאירנה אנה
ערום ושולל וברמי העני מצול לפי
אם תעמודנה עמו בעל סגורו בין
באש

פאש פון פנים. וחסדו סגור איהו
ככל ארץ חתירה אשר חתירה. ומה
והמשקנים לו מה לעשות. היל
התועז גם עם אבותיו כורה הפו ש
שנפשו לשמור מצוה אביו ואמו
והגור להם כל מה שפלטו פוצר ש
שפכו האנש ומו פני שיעקור דיו
דינתו מצדו מולתו להלב לו ל
למסוס אתו לראות ולשמוע אי
אישים תבנים פו מצע על אשר ה
הוא ש הנה שנת קצר מהשפוע.
נצו פתור לכהו אם ישנ פתור על
שמתין כנעל פתים על קצו. הם
המה שפירי נארת מצא הו פעיני
אנתיני אפעלפי המה יהי גנונים
העלמם פנאני. אבל מעל מקום מ
מצא שר הוט משלש לא פמהנר
זכה המה התועצי על מתשנר
של יעני. אם עם אחרים סרונתים
ומי

ומינעיהם. אשר עלהם מסבימרי
עם עלה תועז. ומשנר בו המה
ושלחהו כור נאמן אל ושיבה של
פלוגיה ופלוגיה. אשר פה מצד א
אישים גדולים ומתקללים כהל מי
מיני הנמות קלפו. הונשנים נא
נאשנה במלכות המלאכה הנאיו.
במלאכה הנונה. אורר ארץ. ו
במלאכה המספר נוגנים. זה
נהלמיהו פתמה טבעות. ובהנמה
האלהיה תעה כהל אלג הנמות ש
שכלו עלר ונמו. ובהו הצליח ו
נהלה לפנים שכל הנכיו יהי אל
אלמים למיל מעלת פיותו ונעשו.
אל מנה שהיא שער הדברים אלי
אפשו. ולא נפשו לדברים וכל נר
נסתים נהא נחפש. ובהנר הכל
נסת. אם לא נעם עד שיגיע לסות
מתשנה ומעשיו. ואם ופלפל עם
הבריו

תבניתו הוא יצאם איתם ויבטל את
טעורותיהם אשר המרו יהיה מי
מדיאם נוגדו עו שיקראנה את
סכמה יפאר חזקה וצם וזו אהים
מפני של ישראל נתום הלה לו
יקרה ויברע פרוט פנו ויאמר
אשר ופשמ בלחה לשמו לאמור
הפאת הלמינה ספתו אחרי מ
מעלתו ותבנתו פתסגים אישים
גורגים ובהגרים פני חורים אפס ת
תאמינו לי שלא הנה הלמינו אשר
לא תבנה את לנו להספופת הת
סונה אלו אהים הול לא קשו א
אנה מי עם לפתנים שמצוים
אל יאזניהם ולא יאזניהם עליהם
וירשקים את פו ומהלפים פו
עם עמיתיהם פו עם אלהים בלה
פמים פמי ואשי אינו מסתפס ל
להיאז לאז לפניהם פמה תועיה
והתחנק

והתחנק את פהגרים עז פנים ואת
מלושנים ומלביגים פני רעיהם
ואם לי מאה לשונות בכלל הול
הרהיס ממנו כל פהגרים פלס אשר
זמשיגים אחרי מדות פהגרות וליא
פני משפוימים ומעריבים פלמינה
הגורים טובים ומעוליס ותפיר
פמיר מה שאמרי תבמים מי שלא
הלך לא עמו ומי שלא עמו לא
ישנו פי המושב עם הנעים מניול
את האגם ליני בטיל המדור הש
השנהגות ונפרט את הגהגרים
ותיערנים אשר טבעם הלש וי
ויאזניהם קלים לנטות סרע אגל
למי לא יפלו פניו פזברו שאיש א
אשר פומן הזעירני כה ובה התהלך
והתוא עם אפויים עפה הול מ
מארש מנחתו וזכלתו בנסב או
נבגו ואלהיה עש ורמה עו פלוה
ומי

והגיע למהו המצו בשיבה פלוגת
ופלוגת. הוא לקח פלי שלו וקשתו
וחרבו. וכשב בקרבו הירד טוב ומ
ימועיל לאדום ללמינת הסבמר
תהיה אשר תהיה לראות ולבחון אי
אנינות ומנינות משונות. הלמד
ולקשור אהברו עם אישים מש
משפילים וגבונים שלהם שם ממ
במזנה עד למענה לפינה עקר וי
זינתו ותלב לו לישובה משוכרת
לופאניום שם הירד היל משנים
ימערוב ככל מאורו פלמינות הנ
הנמת הנוגרי והנמת שער ארז
ומאשר באותו זמן כובבי התנונת
אלה הנמות אספונטגתם. ויריעתו
היתרי לטונה ומעטים ומצאני מ
פלמנים אשר מורינום ארז הל
פלמינים בלב נאמן. ומוריעים ל
לחם עקר ושנש חנבר בנה קצווי
ני

פי אים על אמו נאמר וספור פקדו
לפי מה שהיה אלהים. הנה תופת
היא שבע האזן סלך המלכים ה
העיר ארז ויה איש משפיל ומנו
ככל מעש למנינות פשיטה מנופנה
הנוגרי פולשצווי אשר מנוגרי ו
במי שנים הוא חפר ספר גיתו אמרי
שמו אשר בו כלל האזני ארז שם
שבעה הנמות. הנה מני אור האזני
תלצווי. וקם קל היש ושם לנה מ
פעמינו ולא נמו שנה לטינו ער ש
שפא לאיש חנבר וטוב ומשפיל ה
הוקנל ומי שנים אשר עמו חת
התחלה פמרו שנים ומלל מרי
שיחסר לו הנמות האמורתי ומ
ומאשר בא בשנים אשר פהם הנה
יכול לשפוט בין סמל ויבין טהני
ובין שפאל ונמוך רחב החל לחבר
ללבו נלחשוב בעצמו איך ומלל
ה ה ז ור

קרנ אשר פי יתקלע עם אלהים פי
נאח וגם פסיון נסח שפתו ושתה
בזרו נסחה ונחיס ארמם שם
משפחם. ויחור עם אלהי נאח אל
אשר יאלץ על פסיון המשפחה פי
קטנה איש מרעהו. אם זה העל פי
יבצר לו נחם ומשפחה אל
מחשבתיו פתח נחם. אז שבו אז
פי המשפחה ויהי אדם אדם
מארגנים על אלהים שמהם לה נח
יתכסו ויבדלו בנפולו. פניו י
מקנים אשר יקראים אז פניו
תנאוישאי. שאז יתקלעו תרנו
ישגי ויקנה פניו השפל עם
נפישונים. שישנו פניו ונחם א
אחי פסוה ונאפנה אלה נמנים ה
הנאחי פמה נחמה פנים פי מתנא
נמפניו שפאפנה נאחי אז יפאנא
אישום נחמים ופישפילים מעל
אברום

נחמים נחמים נחמים אשר יתנו פי
נאח וגם פסיון נסח שפתו ושתה
בזרו נסחה ונחיס ארמם שם
משפחם. ויחור עם אלהי נאח אל
אשר יאלץ על פסיון המשפחה פי
קטנה איש מרעהו. אם זה העל פי
יבצר לו נחם ומשפחה אל
מחשבתיו פתח נחם. אז שבו אז
פי המשפחה ויהי אדם אדם
מארגנים על אלהים שמהם לה נח
יתכסו ויבדלו בנפולו. פניו י
מקנים אשר יקראים אז פניו
תנאוישאי. שאז יתקלעו תרנו
ישגי ויקנה פניו השפל עם
נפישונים. שישנו פניו ונחם א
אחי פסוה ונאפנה אלה נמנים ה
הנאחי פמה נחמה פנים פי מתנא
נמפניו שפאפנה נאחי אז יפאנא
אישום נחמים ופישפילים מעל
אברום

עבתיים אשר באו זמן ההיר ל
למלא הני ופאא לבו שלשרי אז
אנפע שתי יורעים את לשון הדי
גם הוסיח מה שיהסר לו במלאכה
השעור ארץ ותבונה הפה עד הנר
ספרתי ברנה העבנה מה שהיה לו
בארץ מולדתו ובשלש ושיבות במ
זמנצורת ממונה השמש עד מ
מבואי ותבנית פמרים פלוגי
ומלוגי אשר פר סאגירוש מ
פליקאנים המלמדו התנהג עמו ה
חסר ואמת פלמדו ועפרו אבדו
באנפר מסר שקנר לו גם במ
במקומות אחרים אשר אפשר
בסאגו פי הן פה וכו פג גבסו ר
דברי שמע באגיו פיו שמה ה
הגדול והגפוי פחבמת הכנר של
יוחן שטופלירי אשר מניחתי התי
תחירו פכבוד פער טובינגע פיעה
עדי

עדי אישים המניעים ובהירים אז
ארוקים להקמות משונות הכל מא
מאונם נאני לקראת עלי מה
מהלמי הראש הערים לא סם פונ
שלו הרצל פתפתי. עינתו שש
שטופלירי זכרנו להנכר אלי ה
פערוה במשו בתערוג איל על אפסי
מים. שאמר ללבו מתי אפול וא
נאנא את פני אני סכמתי אשר
הקמתה פתבנה הורה אלה המוסתי
והכמת אחרים היא הורה סכמתי
התערוה התערוה פעמי ללבר
לישיבה טובינגע אל אדוני שהלקי
פתל הנה מצל הו פאגיו מני ש
שמה אילי. הני כמו שאני סכמתי
פעמיים מפייה שמעתי האלה לו
הל מסתרי ותחבולו סכמת כוכבים
אשר עה לפני ואר יתיה כמו שר
ממשש האמה מפי שש עפר
ה ה

לא עשה מוסר בימכו. הי ראשי ה
הוא ושקור יום יום על בלהותי
וישמע הנבחר ולא יפגע ארץ את
אתבתי. הנה כל בן הצלחה וחקל למ
לפנים בכל הנמורת עי שפגם
מעטים ויהיה יכול גם ללמד אר
אחרים עם הועלת גדולה. ומבא
חלב לו ותפש אנצות ומדינות הו
הנבחר ולא הנה מאימה אשר מ
ממנה יחשב שיגיע לפנים לתל
לתמינו שנים הועלת בין פעס
המינה בין פעס לשון הסודש. ה
בכלל כל זאת הפנים לאצרותיו עו
עתו. כמו יש לראות בספר אשר ל
לפני כמה שנים הפך על עינו אבני
שעה שפיו נבריס אחרים מנפר
משנים אמן שעה שנמצאה בעיני א
גדולה וישן שמוצאתי מתוקה לא
לתארוג משם חזר לישונה געגוע
היודילתי

היודילתי ונתחיל להוציאה מא
מאוצרותיה מה שפגמים ושנים
בפנים אצור. פיצר ללמד את לשון סוד
קדשה ועמל יומם ולילה למרביד
הינת שמה עברית ביישובות המ
הפושטות. הי שצמו ונהיה ה
בעולם. כי באשר אחרי פטינת מ
משולם של החכם מורה יוחנן רשי
דעילבונג אור לשון קדושה געגוע
הנה דת פונה עליו אצל. ונחפר ה
בכל מאורו ובכל נמשו להשיב את
הדיעה של לשון נאמורת לישון ג
גושון. וחפר ספר כללים קצרים ה
המורה על עגון דקדוק שגורם בה
פניה דמים ברוביני. ובאשר מרבה
פעמים ממשור קטון קטון ותולד
יאר מאור מאור גדול פן מספר ה
הנה יצא ונולדו רבים ספרים מ
מועילים ושכוחים אשר לא ישל
נסת

בַּסֵּת בַּמִּוִּחִינִים וּבִשְׁנֵי צֵדִים שֶׁסָּפַר הַגֵּת
אֵינֶנּוּ מִסְתַּפֵּק לְהַתְּלַמֵּד מִפְּנֵי אֵת שֶׁ
שָׁפַח קִדְוָשָׁה בְּשִׁלְמוֹתָהּ הוּא אָמַר
לְמִלְיָצָהּ קִוּמִי וּפְתִי וְלִבִּי עַל כָּל
מִלְיָצוֹתַי יַעֲרוֹת גַּאֲלִי קִהְיֶה וְיִצַּל בְּטוֹלִי
עַל כָּל תְּלַמִּידֵי הַמִּוִּחִינִים בְּלִשׁוֹן
בְּלִשׁוֹן הַקִּדְוָשׁ שֶׁסָּבִי רִוְחָה בִּי עַתָּה
לַעֲשׂוֹת לִי הַגֵּת שְׁנֵה וְשִׁלַּשׁ אֶת
הַבֵּינִי מִגְּאֻלְתִּי וּבְתוֹרֵהּ הַזֶּמֶן הַעֵינִי רַ
רַבִּינֵי הַעוֹלָם אֶת דִּוְחֵי אִישׁ הַמִּשְׁפִּיל
בְּכָל מִצְוֵה הַקִּדְוָקִים וְאִם שׁוֹם יִרְצֶה
שָׁמוֹ הַגֵּת הוּא אֵלֶיחָה לִּי הַאֲשֶׁבְנִי
אֲשֶׁר מִאֲחֵרֵי שְׁנֵי צֵדִים שֶׁכָּל סָמְרֵי הַמִּ
הַמִּבְּקָרִים אֵין בָּהֶם בְּנֵי לְמִצְאוֹת
הַשְּׂקִי הַתְּלַמִּידִים בְּקִדְוָקֵי בִי יֵשׁ
מֵהֶם שֶׁבָּא בְּאִרְוֶכָה וְיֵשׁ מֵהֶם שֶׁבָּא
בְּקִצְנָתָהּ הוּא אֲזַר בְּלִבּוֹ אֶת הַלְּצִוִּי
וְחֵבֵר סָבֵר וְקִדְוָקֵי אֲשֶׁר סָנְאֵה בְּחֵינֵי עַל
סִבָּת מְלִוְגִירָה וּמְלִוְגִיּוֹת אֲשֶׁר גִּרְמָם
בְּרָעַשׁ

בְּרֵאשׁוֹנָה בְּעֵינֵי רִוְחָתִי וּמִאֲשֶׁר סִי
סִימוֹן גְּרִיזִינֵי אִישׁ חֲכָם כָּל הַב
הַכְּמוֹת כָּלֵן גִּתָּן לוֹ סָמֵר בְּחֵינֵי הַגֵּת
הוּא יוֹתֵר בְּשִׁמְחָה מִשְׁמִינֵי אֲשֶׁלֶל רַבִּי
וְקָל חֵיטֵי הַעֵינִי אֲרִי מִלְּמַשְׁבּוֹתֵי
וְהַגֵּת וְעֵזֶב כָּל עֲסָקֵי אַחֲרֵי וְיֵמֵ
וּמִעֲשֵׂי וְיֵחִי אֲשֶׁר יֵחִי וְהַעֲתִיק
אֶת סָמֵר גְּאֻלְתִּי מִלְּשׁוֹן קִדְוָשׁ לְלִשׁוֹן
הַרִוְמִיּוֹת זֹאת בְּנִגְרָה זֹאת הַעֲתִיקָה
הוּא גְּשִׁלְמָה בְּכַתְרֵיהֶן אֲשֶׁר אַחֲרֵי
בֵּן בְּמַה מְעַמִּים שְׁנֵה אֶת הַעֲתִיקָתוֹ
עַיִן שֶׁתְּכִי אֲחֵה לְצַחֲוֹת עֲצֻמָּה כָּל שׁוֹן
רִוְמִיּוֹת וּבְרִמִּיּוֹת הַאֲחֵרִית שֶׁתִּיּוֹתָהּ
בְּבֵית דָּמִים בְּרֵאשׁוֹנֵי מִרְשׁ אֲחֵה ב
בְּמִרְשֵׁי קִצְרִים אֲמָנִים מֵאֲזַר מִר
מִזְעִילִים לְהַתְּלַמֵּד אֲשֶׁר רִוְצִים
מִעֲצָמָם לְלִמּוֹד שִׁמְחָה קִדְוָשָׁה וּבֵין
בֵּן הַבֵּר אֲלֵיחָה מְרִקִים אֲשֶׁר קִנְיָה
מְרִקֵי אֲלֵיחָה וְגַם הַבֵּר מְרִשִׁים עַל

ספר וקרוק משרה קמחי זכרוננו ל
לכננה. הנה כל אלה ספרים הנה
העתיק מלשון עברית ללשון די
נומנים בני שניצחיה הפלמינים
שניהים בעסק הנה הנהפוי אמנם
ההועלות אשר הגיעי לתלמינים מ
מאלה ספרים יש גדולה משאני
אניל להוציא לאור אפילו לי מאת
לשונות. והאחרות הפך אליהם ספר
טינו טעם וספר המסורת המסורת
אשר אינם נעסקים מפני מנהג
לזכור פי אם הוציא מהם איזה ס
קצת אשר פי רחוקה בורה קצת
מה שאליהם הפך מהם בארבעה עם
לזכור שפתוחה עני פעיר הני
הינדילבורג שחבר פעצמו ספרים
השנשים עם נאורים מלשון קדושה
ואשר יותר לתמה הוא הוציא ל
לאור וחדש מעצמו ספר ערות על
הוצא

הוצאם. וספר וקרוק של הוצאם א
אשר לפנים לעולם לא הנה משום
אנם הוצאני ואם לא עשה מעשה
אלהי מעשה האלה שני ספרים מ
החסונים אשר הנה והחורים גי
ונפנים הנה נאה שגבר עלי ה
טוב. והנפדות ואם קצת זכרים ומ
במלטה מינו אשר מהם לא השאים
הנה מוטל עלינו שונקני משאיורה
מפני שהשכל לא יסיה על פנטים
לא לתורה. הנה אמרי בו הנה
המלך המלכים לזכור ספר המנהגי
על זכרי הקופות וספר זכרי ימים
שמו נזכר במושב הנמים. הנה
מאחר פעם או פעמים קנא האלה
ספרים מראשיתם עי סופם ונהג
שפאוע למתעסקים הועלת נמוצה
אז מיני הוציא הוסית להעתיקם ול
גל הועיל מהם לאחורינו אשר נמשם
קשורה

קשורה לנפש באהבה שלמה אינו
מסתפק בעתיקתם כי אם חוסית מ
פרושים ובאורים ונבירים. ובאשר
אין מקום חורז מקום לשפוט על
טוב הספרים. אני אצור הללי ו
ואשוב למעשר שלי בתוך זמן
חורז הסביבה אנשי בית חרוז בעיר
בזיל לקראת לויבתם קצת אישים
הנמרצים ביריעת הלשונות. לסיבך
זכרתי יתר עם סימון גריזים ל
לישיבה של בזיל פרי שולמר את
לשון עבריים. אשר עשר. קמו
השבעי. באמונה ואמונה. כי
באשר עקר דיכתי מעיר היירילבורג
לעיר פול הכיכח חנה בשנת שבו ה
התעוררה מלחמה בין עובדי שדים
ובין ארונים. ומשנא שמשפט
במרות שפר ער חורז התנהל לא
יותר נפת. הוא החלית את מלבושי
וגם

וגם משפט הייר. ותלב בחלוק חיים
של אחרים אנשים טובים. וקבע לו
לפי דרך בעלי גיעה מלאכה חמו
המסונסה את בעלה. ויש אשר
על מנה שלא טוב להיות מאם ל
לברו. אשר חיל או נעול ומעין
חתום. גם מעין גים. לה חן לה
גני וחור. פה חגים חוגים. ולכל ש
שהסגור חיל יצלה. אשר תאיש
שמצא אשה נואת. אשר נמשה בה
ובד קשורה בנשוי. לא לתאריה מ
מאשר קבע דיכתי ביותן וחננו אל
אלהים חבורה מלאכה ראונה ש
שמתמסקת לפונה את בעלה. חורז
הגיל קל והיש חורז למעשי ותחל
לקחוב ולחדש כפרים שנותנים א
אמרי שמר. ולהעתיים כפרים עב
עבריים שמקדם גמברו וחמית מו
מועילים למתעסקים קמסטר
ג אלהיות

אל תיירא אם יהיו בעתקים . פירא
התעורר את מליצתי הוקנה ונעפנה
לעתה ולמנה את עשרים וארבע
מלשון ערבים ללשון רומנים א
אשר היה בשלל ימי אשה . ית
יתעלה ויתקנה שהיה יש מאן
את היתה נחמה כל שכן ומראה
בשפת הארץ עו שכל הוזה
אותו יאמר הו כל אפואם כלי א
אפוא הלכה אל מי הו השונה
מה להם פורה ושפרים . סנה א
מציל עו אשר פנה אהו דתם א
ארון ששטיון מושטיוש מענה
אפשו נגו ערו . אשר הנה לפנים י
ידו נפשי . ומלפני . וקרן ואשי א
אהל שמו בחי . ואגל אדני כ
פודו . אשרי להלמי ששמע ו
ראש עלי מליצתי . הונו מ
סוברים . אמרים טחורים פלי עון
ושקרים

ושקרים . פתי ואשי הוה התעור
בעתקתו הוה כל הסומנים וכל ה
מפתאנים . פי אין נמחה כלל המ
מפתאנים . אשר הוזה ומהי את
חברו המאמר בפנים קצנים . ש
שטנים פמחה אתל מאנו גדלים
הוברים מאתרי . פי אמה הוה
אמת שפנים אלה מאני סו ה
פשיני כל אפרים פמחה האלהיה
אז היושנים פמורה אז המצנה . ה
במו יש לאת . ולשפוט מאגרות
אשר נתנו אליו קארן אלהים מ
מפלוגתא פירד . אשר יושנים
פמחה האלהיה ראשונה . ורבים
אשים אמרים מפרינה וישנות
פון הספרו פון האשליא הוה בערפת .
אמר יש להוציא מכלל חסונים .
אשר הוציא הלי משפט דברי דפת
הוצו . ונתה שטרו עליו . ועל כל
א א ג ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

הנמים ונבונים בשפה קדושרך נא
בארץ שבתה אשכנזיך שמו על
פלוגי ופלוגי נשים אלהים את רפתו
על ראשו אמנם איך פנקיני אני ה
הכו ממסומם ינראינה דתניג ה
באיורה אופן הנכס מושטירוש ה
אשים על רפתו ובטל כל נאיות ש
שקרות שהיא בנגרו הנל טנת
גורע לכל המעיון בהקנמת הארונה
אשר הקדים בראש ספר עשרים וא
יארבע המנפנה מדברי רפת האיש
החנא באמת הוא נאונה שהקנול
מפל תלמידים אשר במקום ספר
מאן לכל הנזירים המשפומים ומ
ומעריבים בארץ אשכנזיך כל
בלמיתה לשון עבריים גם לבערת
שהנל חבור הנאמר שנה ושלא
וזאת בעיון נבי ונבי שלא ימנר
ממעשהו נחם גם ספר שסקנל
הויכות

הויים מפני שמוניה בו שום נו
גוצרי עם קצרו יחודי חסצת על א
אמונת היחודיים כי אם אני רוצר
לספר מהועלורז המגיעורז לח
לתלמידים מקריאת ספר חורז הי
שאמר ומה העולם לא יסתפק לי
כל היום בלוי ובאחרית העתיק גם
חספר הזה מלשון עבריים ללשון
רומיים גם ספר ספוריים של יוסת
בן אריון הוא אנשי ביגור ובחורים
יגערים תביבים מי לא ידאג ולא
יקרין בוקרו איכר הנגפר הזה הש
השריש נגטע בכל ושיבות ארץ יר
ודיעת לשון הסורש לולי המוויג
מליאות העיר את רוח האיש חורז
משביל ומבין לעולם לא הגיעה ה
המתלמדים למחוז המצם ומשבא
בומים ויר חוזקן השליט בו חגור
מצא במקום פלוגי ומלוגי את ספר
ג א ב תורת

הזרה המושנית אשר נכתב על ידי
בתי המבשר בלשון עבריים על ל
לימוד ועל הני ארזוני יושבי
נבאשר הנה מעיון פו נשא לה לה
להעתיקו ולחזיאנו לנו המתעסקים
במבמה אלהיית כמו יש הבר שנים
בני שונאי הארזקים לעסק לימוד
המושנים שנקרא יושבי את הפרש
אשר בין אמנות הנזירים ופיו א
אמונת הנזירים הצמים הנא הקדים
בנאשירי הספר כל פנקים אם אם
אמונת הנזירים נאם אמנות ה
הנזירים כי משמנה נא שמש
בזורים שבמעט לא שנים מהשו
שאל שפן פנאנו הגלה את אשמה
המושנים כמו בתי הילי הזסיה פו
פודשים הנזירים אשר פהם מניא
נאח מאלה את כל נאיות וטוענות
שעל נזיקו הנזירים טוענים
ומתנהים

ומתנהים נבארו הנזירים פנאים
שבלה פמים מאמונים וכוטחים מ
במושנים ונבארים בשוקנרו לו ה
הנאל והנאל אשר בכל זכרים כלם
פושל בספרי מנאקקים שבהים
ומנפדים פון הסרמונים פון חמת
במתאחרים אז אמרו לבינרו פחי
על הפחים ניהיו ועל פמלה החיים
דנני וצות הנה הנזירי מכל ספרי
המנאקקים שנהיים ארי גללים י
נקרים הושנים נאשונה במלכיה
הנאקקים והפנים לספר העותו אמרי
ספר אשר לא ישאל נסת במהירו
שסנא לא עלי ספח מלאגרו ה
הנאקקים שלם אשר פסופו זמנא
ספר טעניה שלפנים לא נאח הנזיר
אשנהים הנא ושלה לי לעני מ
מעמינה שפה לפני נרו התיר מ
פגיהתו על נר אלהה לני בני מא

מֵאֲשֶׁר נָאֵוּ לְתַלְמוּד שִׁיחֲלַס בְּבוֹד
לְמַלְמוּד אֲנִי מִיַּד שְׁלַחְמִירָה אֵלַי
לְעִיר בְּזֶל הַפּוֹכֵרֵי . עַד הִנֵּה נָאֵוּתִי
לְכַפֵּר עַל עֲגִיבֵי הַפּוֹכֵרֵי מוֹנֵשְׁטִירֵי
בְּלִשׁוֹן הַקּוֹרֵשׁ . עַתָּה אֲשִׁים מַצְמַת
פָּנַי לְסַפֵּר עַל סְפָרִים אֲשֶׁר מֵהוֹרֵשׁ
הַפֶּה . וְנָאֵה עַל סְפָרִים שֶׁבְּלִשׁוֹן רוֹ
רוֹמִיִּים הִנֵּה הִנֵּה לְפָנַי כְּמֵה וְנִמְרֵי
שָׁעִים וְשָׂאֵי לְפִי לְכַתּוּב שִׁים סְפָר
הַמִּנְפֵּר עַל עֲגִיבֵי אֲנִי שְׁעוֹת . וְנָאֵם
שׁוֹם אֲנִים יִשְׁאֹל אֵיזוֹ הוֹעֵלֵת וְנָאֵם
וְנִמְצָאֵת בְּסֵפֶר הַמִּנְפֵּר הַגֵּרֵי הַשְּׁנֵי
הַצֵּנִי . מִי הֵנָּה מַלְמוּד פִּי לְצִינֵר כֵּל
מִינֵי שֶׁל אֲנִי שְׁעוֹת . בִּיצֵר הַאֲזֵנִי
אִתּוֹ יֵשׁ לְצִינֵר אֲנִי שְׁעוֹת אֲשֶׁר
עֲשִׂיתֶם וְצִינֵר הַלּוֹנֵה עַל עֵלֶיךָ אֵן
עַל יְרוּכָה שֶׁל קוֹטֵב הַמַּעֲנֵשׁ הַר
הַרְאֵשׁוֹן בֵּין הַצִּינֵי בֵּין הַרוֹמִיִּי .
אֵן עַל עֲגִלֵי הַקּוֹרֵשׁ . לֵאמֹר עַל
שִׁטָּה

שִׁטָּה הַמִּישׁוֹר . אֵן אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם ת
הַלּוֹנֵה עַל יְרוּכָה הַצֵּלִים בְּמִוֹ יֵשׁ
אֲנִי שְׁעוֹת הַמִּישׁוֹרִים עַל הַע
הַמִּישׁוֹרִים . אֵן עַל בְּלֵי רַבְעִים . לֵאמֹר
עַל אֲנִי שְׁעוֹת הַמִּישׁוֹרִים בְּשִׁטָּה
הַמִּישׁוֹרִים שֶׁל חֲצֵי הַמִּישׁוֹרִים . לֵאמֹר
בְּשִׁטָּה הַלּוֹל שֶׁל חֲצֵי הַמִּישׁוֹרִים . הִנֵּה
בְּמִישׁוֹר הִנֵּה הַלּוֹל הַצֵּלֵה וְהַתְּצִיֵּר
עַל כֵּל אֲזֵנֵי . בְּמִוֹ שׁוֹפְטִים הִנֵּה
הִנֵּה שְׁנֵים בְּמוֹשֵׁב הַמִּישׁוֹרִים . וְנָאֵם
וְנִמְצָאֵת בְּסֵפֶר אֵלֶּיךָ הִנֵּה הַלּוֹלִים
בְּחִסְרֵים הֵנָּה הוֹסִיֵּת לְחַדֵּשׁ וּלְחַרְפֵּת
אֵת סֵפֶר הַמִּישׁוֹר . בִּיצֵר הוֹסִיֵּת עוֹד
חֵלֶק וְקָרָא אוֹתוֹ וְסוֹדוֹת אוֹר הַחֵלֵלֹת
הַמִּישׁוֹרִים לְמוֹדֵי . הִנֵּה הַתּוֹסֵפֶת ת
הוֹאֵת הוֹאֵת חֵלֶק לְשָׁנֵי חֵלֵקִים . אֲשֶׁר
הַרְאֵשׁוֹן בֵּתָם כּוֹלֵל אֵת הַתּוֹחֵלֵלֹת
הַמִּישׁוֹרִים הַלּוֹלִים בְּנִמְצָאֵת בְּסֵפֶר
וְחֵלֶק הַשָּׂנֵי כּוֹלֵל אֵת שְׁעוֹרִים שֶׁל

של זכרים המשיגים חי שאמרי נה
והנה העולם הנה וכל אשר בו אם
אני רוצה להגלות את הועלורת המ
הפגיעות למעיינות פו לא יספיק
לי היום הנה בלוי אפעלפי הקו
הקדמונים גבורים בכל מעשיהם
אבל מכל מקום מה שהמה בתבי
מונה הנה הנה מעט הנה ומעט
הנה אמנם הנה עור הפו סטאחר
שמנונה בלי הוכנה לבת אשר פו
מלמד למצא הפגיעות של הוכנה
לפת פון הפגיעותם אפגיעות פון
הפגיעותיהם אפתייה וכל מעשה
הנה נהיה על ידי האפנים ואלאלי פו
נהי שאפו לבס ספה בקצור מפני
מה הוא התחלב פורה הנה בלמית
נהי פנה ונהי יסו בני אמת הוא ש
שכל אשום מתננים בלמית המ
זכרונות הנהנים אמנם מעשים
זמא

זמאיים שמתננים בסמורו ה
המספר אשר באמרו יסור כל הת
התכונה בלה אשר לא עשה בתכונה
המספר מוסר החלה הנה ונהי
כמו עור ממשש פאפילרי ונהי
שאזשים אשר אינם יכולים מפני
קצור יגיעתם להגיע למעמקים
של זכרים ומאני ספז אשר לב
לגשם הנפון נפני מוגשטרוס
שם בלבו לחפר את ספר של אפני
וגלגלי הוכנה לבת ומשהשלים ה
החפיר הנופון הנה מור החחיל לב
לפרו את ספרי הוראש הוכנים הח
הסגם הלמי מוגהרוו קצו ערו
נהי לאמור את ספרים במדפריס
על מצבה של הנה שפנים חוסית
מה שיחסר וחסור מה שאחרים ה
חוסים עלי ספה ומת שיתיה קשת
לחפון הוא פוש פקרושים פרוורים
וקא

הקצרים. עד שגם הנערים יבולו
להצליח בקריאת הספרים הנאמרים.
ואם למי יעלה ספק בלבו היה יוסף
הנער הי ראשי ימצא שאמני הא
האלה אמתיים. הנה ספרים אלתי
מצאנו הן לפני כל אישים מבינים.
אשר בה ובה הלכי נסרוי עד שר
שנבים ונקשנים ולא ימצאום לק
לקנותם. ולהיות במה הועלות גם
גמשנות. מתחפרות אלה. הנה
אמר לבקיאני המלאכה רפוס שנה
ושלשי המעשה בני עת לעשות לא
לארוקים לעסק מצב של ארץ. ומ
נמצאו אי אפשר שמבלתי במלטי
אלתי ונבנים מניני. הנה הוסית
לברנם משגיאותיהם עד שהוחזקים
ברוקים ונאנים לבוא לפני הנמים
אשר אנו פהנה בנייהם. הנה נא
נאשו השליל במעשה הנה בנפנו.

אז התעורר את רוחו ואת שכלו. ל
לעשות לה. בוצר התחיל ללקוט
ובקרי ימים רחיינו הספורים הנמ
הנמנאים שפעשו מראשית הע
העולם עד היום בכל מדינות ה
העולם ממזרח השמש עד מערבו
אפעלפי ספר הנה והנה בראשונה
קטון בנמיתו. אפנים מכל מקום
הוא מעט מעט חלב וצול עד שג
שפעשה ספר צול בין בנמיתו בין
באינתי. ולולי זמן קצר. ופעל ה
הפיר דוחק אני היותי מנפר מה
מהועלות המגיעות למעיון בספר
הנזכר. ונני שאני אסמיק את אז
אזינכם. שההינדו עי עפרת מק
מקשיבות יותר משאני השבתוי. ה
פאמה התפארת והמועלות שלו ה
הנה מנזארת מנבר הנה שהיה
לנמה ונמה לשונות זעמס ונאשו
הגיע

הגיע במעשרה חזרה לסוף חמלו.
נראה שני חזקן נפל וחוס עלי.
הקצור הזמן פתב עליו שטנה. ולא
השאר לו עונה ושעשו עים פי אם
לבתוב ספרים. אשר פתם ומצאה
המתאחרים מרגערה לגפשים. וי
דיאבלו מפרו טובותיהם. ושיחיה ל
לונה חז לראשם. הנה הוסית נאמר
אל יחזתו עירי. עירי וחינתי מרז
תלבי על מערבתי ויצעות פמו חג
חגרת. בואי ומה זה את במהגפרתי.
מה השבני בין משפתי הוגיעורתי.
הלא אין כבוד לאדם משפיל בכבוד
שיעזוב לאחרים חילו. אשר בהלח
על הפור ספרים הנותנים לחל
לתלמידים ניה נכדים ונפרים. מוח
לאמור הנה התחיל לבהוב פרושים
מהרוש על עשרים וארבע. אשר
אם הגיע במעשה חז נכפר לגבול
ראונו

ויצונו בלי ספה מוצא חז לפני כל מ
מהעסקים פחכמור אלחירת. אבל
זמן נוחג מנהגו. ביצר מחיר בר
ברשע מחוב בעשעו סקילר הרג
וחגס. חי ראשי אם גנכה נרבת מ
מפועל אז כל חריצות האנשים ה
הכל. פי אמת הוגת אמת שבמו ה
האדם יקרב למריצתו מעולם חזר
בן הוא שם פלבו להצלוח במעשיו
יהיו אשר יהיו. הנה בין פה הוגת
בא לבית סרוביגוי ובשבתו בבית
רפוסו נפל עליו עטות חגפיש ער
שהוא כמעט נפל ארצה אם לא המ
המתנצבים שטחו את נדיהם לשור
אותו. ומשנחזק ובעת לביתו לא ה
הגלה לאבן עורו מאומה ממקרה
הנזפר פי אם שתס במנהגו. נאחרי
בן בזמים מעטים צמח בתגלו ש
שחון גדול אשר מכוונת גחלת וחוא
מין

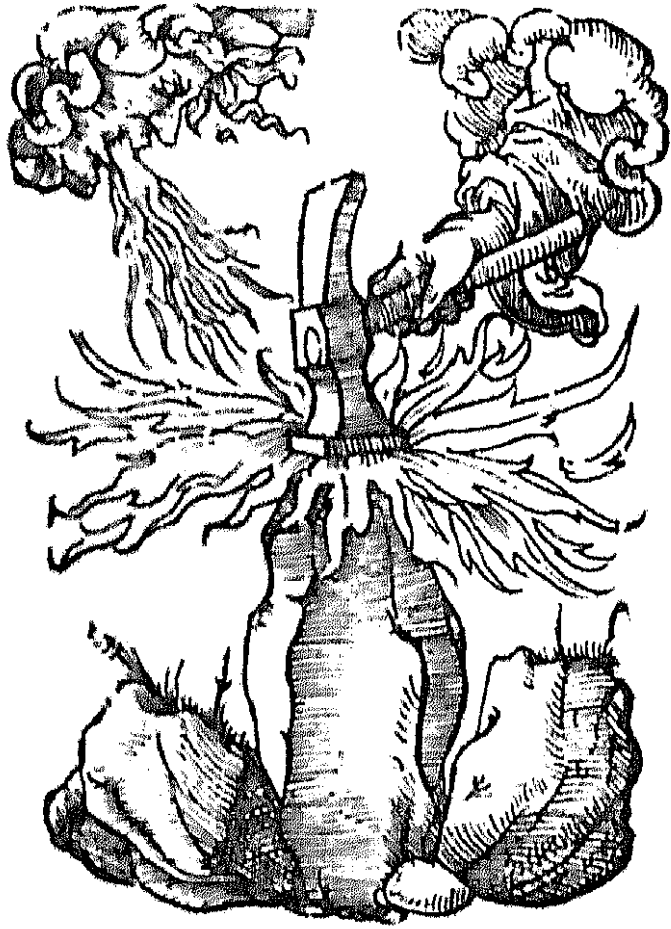
מִיּוֹן הַדָּבָר בְּאוֹמְרֵים הַרוֹפְאִים יְיָ
שָׁחִיז מִזֶּה בְּךָ וּבְךָ יִתְלַשׁ לְזוֹתוֹ עַד
שֶׁהוּא תִּשָּׁה לְמוֹת וַיִּבּוֹא אֵלָיו בְּנֵי
בְּשֵׁעַ וְשֵׁעַ וְגַם נְבִים אֲחֵרִים אֲ
אֲנָשִׁים מְרַבּוֹקִים לְאַחֲבָהוּ וּבְקִרְוֹתוֹ
נִינְחַמְוֹהוּ בְּחֶסְדָּהֶם הוּא הַתְּמִיד ל
לְקוּרָא אֵל רַבּוֹן אֲעוֹלָם עֲנֵנִי אֱלֹהֵי
אֲדָקִי בְּצַר לִי תִּעֲנֵנִי וְשָׁמַע הַסֵּלֶתִי
חֲנֻנֵי אֱלֹהִים בְּחֶסְדֶּךָ כֹּהֵב רַחֲמֶיךָ מִ
מִחַרְרֵי פִשְׁעֵי בְּבִסְנֵי מַעֲוֵנֵי וְתִ
וּמַחֲטָאֵתִי טַהֲרֵנִי הִנֵּה מִשְׁנֵי אֲרֶז הַ
חֲבֵנִי שְׁחֹלִי לְמִוְרָתִי וְשֶׁלֹּא יִחִיתִי
הוּא לֹא הַתְּאֲחֵר בִּי אִם שְׁלַח וַיִּקְרָא
אֵלָיו שֵׁם בְּרִשְׁוֹן אֲשֶׁר בָּא בְּלִי בַל
אִיחָר וַיִּבְנֶט אֵלָיו וּמִיַּד שָׁנְאָה אֲ
אֵת מְרִשְׁוֹן הוּא צֹעַ וְנִמַּח בְּאַמְרֵי
בִּסְוֹת מִוְרָתוֹ יֵשׁ לְשִׁמוּט שׁוֹשְׁלוֹט
בִּי חֹלִי שְׁתוּק אֲשֶׁר חֹלִי צָדוֹל וְאֲ
וְעִצּוֹם מִבַּל חֹלִיִּים אֲשֶׁר שׁוֹלְטִים
א

עַל בְּנֵי אַנְסִי הַמַּעֲשֵׂה הוּא תִּנְרָה
בְּיוֹם שָׁבוּ וּבְרוֹן מַעֲלֵרָה רַחֲמוּ
הַמְּוֹשִׁיחַ לְשָׁמַיִם וְלִמְנֵי שְׁאֵבֹא
לְתַקְלִירַת הַמַּאֲמָרִי כְּאִתִּי לְבַבְךָ מִ
פְּסֻעוֹר עַל אֲזוֹת מְקִיבֵירוֹ הִנֵּה מִ
מַאֲחָרֵי שְׁחֲנָבְךָ הִגִּיעַ לְאֲנִי אִם מִ
בֵּית דִּין וְלִרְאֵשׁ יְשִׁיבָתִי תִּמַּח גַּ
זֹכְרֵי יָמַי עִם אֲתֵם שְׁחֲחֵרַת מִ
מְמַשְׁלֵתֶם לְבֵית מוֹשֵׁב עֲטוּרַת ו
רֵאשֵׁנִי לְנֶסֶם אֶרֶץ אֲשֶׁתִּי וְאֵה
וְאַחֲרֵים קְרוֹבִים שְׁלוֹ וְלִמְלֵב עַ
עֲמִי לְמִקּוֹם קְבֹרִי אֲשֶׁר הוּא עִם
בְּבוֹר בְּעִיר בְּאֵל הַגְּדוֹל מְבִירַת תַּע
הַעִילָה שׁוֹשְׁבֵרַת רֵאשׁוֹנֵרַת מְכַתִּי
הַעִילָה חֲנֻמַּצְאוֹרַת מְכּוֹל מְבִירַת
אֲזֵל הַסֵּבֶם גְּרִינִיּוֹם אֲשֶׁר בְּחִי
בְּחִינֵתֶם אִישׁ אֶרֶץ רַעֲיוֹתֵי וְרַחֲמֵי
בְּאַחֲבָרֵי וּבְמִוְרָתֶם לֹא נִסְרָדוּ עַ
תִּנְרָה אִישׁוֹם וּבְבָדוֹם וּבְחֻנִּים
ד בתל

בַּהֲתַלְמֵד גִּבּוֹרִים שָׂמַתִּי בְּלִפְי לֹחַ
לְהַצְרִיחַ אֶרֶץ דְּבָרֵי עַל סִפּוֹר הַמַּ
הַמְּקָרִים שִׁיקְרֵי לְשַׁלְּשֵׁטִיז מוֹעַ
מוֹלְשֵׁטִיז תְּכַבּוּנֵי הַנְּאֻמָּן וְרַמֵּ
וְהַמְּשַׁבִּיל הַגָּל נָאֵנִי שֶׁנְּחַלּוֹק לוֹ
בְּכּוֹד כֹּל וְנָאֵנִי חִינּוּגֵי רִצּוֹנִי לְאִמּוֹר
עַל הַמְּקָרִים שֶׁמִּצְאִירָה מִשְׁעֵר
זְעֻרָיו עַד יוֹם פְּטִינְתּוֹ מִעוֹלָם
הָיָה לְעוֹלָם חַפְּזֵי אֲשֶׁר בְּרָאשֵׁי
מִינְתּוֹ הַהֵיחָ טַבְּעִירָה וְסֵלֶרָה כֹּל
בְּהֵ עַד שְׁמוֹטֵל עֲלֵיגֵה לְקִרְאֵתָהּ
שִׁגָּה מֵרָ שִׁגָּה בִּי הֵינִיטָה כְּאֵלֶי
קִצְרָה תְּנוּבָח וּבְאֲחֻרֵי אֲנֻחָה אֶרֶץ
אֲרִיבֹנִים שְׁנוּבֹרֵה הַאֵה חִינּוּגֵי קִצְרִים
וְדוּמִים לְחֶרֶת עֵזוֹ וְגַם שֶׁאֲנֻחָה הַ
חִיּוֹם רִעֲנֻגִים וְשֶׁאֲנֻגִים וְיַמְסֵר
זִהְרָה מְרֻחֵים מִמְּעַמְרָגֵה וּבְתוֹרָה
גַּל אֲבָיִם יוֹשְׁבִים וְאֲשֶׁר חִיּוֹם
מְלַבּוֹשִׁים בְּלִבּוֹשֵׁי וְקִמּוֹרָה וִיֵּס

וְיִסְרוּתוֹ וְגַם בְּאֲבָנִים מִשְׁפָּחוֹרָה
מִתּוֹקְנוֹת לְמַחַר נִהְיָה מִעֲטָפִים וּמִ
וּמְבֹרָסִים בְּמִעֲטָפֹת כְּלִיּוֹרָה וְעַ
וְעֵינֵי מְבָסִים חֲרוּלִים וְקִמְשׁוֹנִים
הֵלֵא אֶתְמוֹל וְשֶׁלְּשׁוֹן חִינּוּגֵי מֵרֵב
מִנְּבָרִים וּמִחֲזָרִים מִפֶּה לְפִי עִם
אֲהֻבָּנֵי אֲשֶׁר בִּי הֵן וְטוֹב וּנְבִכְרוֹת
מִנְּבָרֵי חִיּוֹם הֵנָּה בְּחֶרֶת עֵזוֹ וְסֵלֶק
מִמֵּנֵי אֲבָל הַזֵּאת וְנִחְמָנֵי מִמְּעַשְׂגֵי
וּמִעֲצָפֵן וְנִינְגֵי בִּיצֵר שִׁעַר אֱלֹהִים
הִי לְשִׁנֵּי לְכַתֵּם אֲשֶׁר זָעַם עִת וְיִקְצֵה
כֹּל שׁוֹבְנֵי עַמֵּךְ וְלִלְחַלֵּץ עֲצֻמוֹרָה
מִקִּוְנֵשׁוֹ בְּאֲשֶׁר מִלְּאֲבִיו יִשְׁלַח לִ
לְחַרְגִיעִם עַד הֵנָּה שֶׁפָּטַמִּי לְהַצְרִיחַ
אֵת דְּבָרֵי קִינָה עַל פְּטִינְתְּךָ הַחֲכָם
כִּפִּי מִעוֹלָם הָיָה לְעוֹלָם חַפְּזֵי
הַמְּתַרְנֵב מִצִּיאֻרָה וְיָפוֹ שֶׁתִּינְחֵרָה
מִנְּחֵתוֹ בְּעוֹ עֵזוֹ:

: אֲמַרְתִּי :
ג 2

BASILEAE PER HENR
CHVM PETRI, MEN
SE AVGVSTO, AN^o
NO M. D. LIII.